

Mál nr. 383/2016
M og
vátryggingafélagið V v. sjúklingatryggingar L.

Karfa um bætur vegna meintrar rangrar sjúkdómsgreiningar læknis árið 2005.

Gögn.

1. Málskot móttakið 24.11. 2016 ásamt fylgiskjölum 1-16
2. Bréf V dags. 13.1.2017

Málsatvik.

Málavexti segir M vera þá að hún hafi leitað á heilsugæslu í apríl 2005 og var hún greind þar með vanvirkan skjaldkirtil og var ávísað til hennar skjaldkirtilsörvandi lyfi, lyfið fór illa í M og leitaði hún í júlí 2005 til L sem sendi M í blóðprufur og þá kom í ljós að M var með ofvirkan skjaldkirtil en ekki vanvirkan sbr. greiningu á heilsugæslunni nokkru áður. M var sett á skjaldkirtilsbælandi lyf og fékk bætur frá Sjúkratryggingum Íslands vegna rangrar greiningar hjá heilsugæslustöðinni. Vegna áframhaldandi ofstarfsemi skjaldkirtils var ákveðið að ráði L að setja M í geislajoðmeðferð og fór sú meðferð fram í lok nóvember 2005. Rannsóknir á M í janúar 2006 bentu til þess að geislajoðmeðferðin hefði borið árangur og nú bentu rannsóknir á M til vanvirks skjaldkirtils. Fljótlega eftir geislajoðmeðferðina fór M að finna fyrir einkennum í augum og tárrennsli og telur M að þessi einkenni hafi verið komin í ljós í ársbyrjun 2006. M telur að í ársbyrjun 2006 hafi verið komin fram einkenni, sem að L hafi ekki fylgt nægjanlega vel eftir með þeim afleiðingum að einkenni M í augum versnuðu. M leitaði síðan til L þ.14.3.2007 og kom í endurkomu 23.6.2007 og í læknaþreffi eftir þá heimsókn segir að M sé með vaxandi einkenni frá augum og telur L að M sé líklega komin með Grave's ophthalmopathy og hafi L þá vísað M til augnlæknis sem sá M sama dag og L greindi M með ofangreindan sjúkdóm. M leitaði til augnlæknisins aftur þ.30.5.2007 og ráðlagði augnlæknirinn sterameðferð, en við næstu komu M til augnlæknisins tveim vikum síðar, sagði M að sér liði betur, en þar sem ástand M lagaðist ekki hóf M sterameðferð í október 2007, en M lýsir því að sterameðferðin hafi farið mjög illa í hana. M lýsir frekari læknismeðferðum vegna sjúkdóms síns.

M krefst bóta úr sjúklingatryggingu L og segir litla eftirfylgni og upplýsingar hafa verið hjá L eftir að hún hóf geislajoðmeðferð í lok nóvember 2005. Af hálfu M er vísað til l. nr. 111/2000 um sjúklingatryggingar og á því byggt að M hafi orðið fyrir líkamlegu tjóni og miklum óþægindum, sem koma hefði mátt í veg fyrir hefði M hlotið rétta læknismeðferð og rétta greiningu á einkennum sínum sem leiddu loks til greiningar Graves Orbitopathy sjúkdómsins og viðeigandi meðferðar M í framhaldi af því. M byggir á því að líkamstjón hennar megi rekja til þess að ekki hafi verið staðið rétt að læknismeðferð sbr. 1.tl. og 3.tl.2.gr. laga nr. 111/2000 þar sem L hafi ekki fylgt M nægjanlega vel eftir og greint augnsjúkdóm M of seint og meiri líkur en minni á að tjón M megi rekja til meðferðar L.

Máli M var vísað til Landlæknisembættisins þ. 4.11.2008 og var niðurstaða þess að ekki væri talin ástæða til frekari aðgerða en lýst er í bréfi embættisins frá 2.7.2009. Í læknisfræðilegri greinargerð Guðmundar Björnssonar læknis dags. 1.10.2009, sem unnin var að beiðni V segir í niðurstöðu að líklegt sé að tjón M hafi orðið meira vegna þess að ekki var rétt sjúkdómsgreining í fyrstu ónæmissvörunar M og óvilji M til að þiggja meðferð sem talin var rétt.

V hafnar bótaskyldu og vísar til þess að í grunninn snúist málið um það hvort L hafi gert rangt með því að meðhöndla M með geislajoðmeðferð en ekki skurðaðgerð og hvort hún hafi greint

sjúkdóminn Graves Orbitopathy of seint og þar með valdið M tjóni. V vísar til þess að miðað við fyrirliggjandi gögn þá telji V að ekki sé um það að ræða og telur ósannað að meðferð L hafi verið óforsvaranleg og jafnvel þó svo væri þá hafi M ekki sýnt fram á tjón af völdum þess. V segir að geislajodmeðferðin hafi verið ákveðin þar sem að M hefði ekki þolað önnur lyf. Þá vísar V til þess að um leið og L varð vör við einkenni augnsjúkdóms hafi hún vísað M til nafngreinds augnlæknis sem síðan hafi tekið við meðferð M. Þá telur V að seinkun á meðferð M eftir greiningu á sjúkdómnum hafi líklega haft meiri áhrif en möguleg seinkun greiningar fyrir þann tíma, en skv. gögnum hafi einkenni M ágerst mjög frá í maí 2007 og fram til þess tíma að hún fékk viðeigandi meðferð. Af hálfu V er því haldið fram að ósannað sé að tjón hafi hlotist af þeirri seinkun sem varð á greiningu M. Þá vísar V til þess að engar upplýsingar liggi fyrir um stöðu mála í dag utan þess að M telur að sterasprautur hafi lagað einkennin mikið

Álit.

Gögn málsins eru mikil að vöxtum, en aðeins lítill hluti þeirra skiptir máli við úrlausn ágreiningsefnisins, sem hér ræðir um. Krafa M byggist á því að sjúkdómsgreining og meðferð L hafi verið röng og óforsvaranleg og það hafi valdið M tjóni. V hafnar því að sýnt hafi verið fram á að læknismeðferð L á M hafi verið röng og telur það ósannað sem og það að M hafi orðið fyrir tjóni vegna læknismeðferðar L. Fyrir liggur í málinu að M lét hjá líða nokkuð eftir að hún var greind með Graves Orbitopathy sjúkdómnum að samþykkja þá læknismeðferð sem augnlæknir hennar lagði til. Í greinargerð Guðmundar Björnssonar frá 1.10.2009 segir, að líklegt sé að tjón M hafi orðið meira vegna þess að ekki var rétt sjúkdómsgreining í fyrstu ónæmissvörunar M og óvilji M til að þiggja meðferð sem talin var rétt. Greinargerð Guðmundar var aflað einhliða af V og verður að skoða niðurstöðuna í því ljósi.

Ekki liggja fyrir í málinu haldþærar upplýsingar eða mat á því hvort M hafi orðið fyrir tjóni vegna meintrar rangrar læknismeðferðar og greiningar L, en væri svo hvaða tjón þá væri um að ræða. Í fyrirliggjandi gögnum þó þau séu svo mikil að vöxtum sem raun ber vitni, þá vantar fullnægjandi upplýsingar um tjón M þ.e. hvort hún hafi orðið fyrir tjóni vegna læknismeðferðar L og hvert það þá er. Þar sem að framangreindar upplýsingar liggja ekki fyrir á M ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V, miðað við fyrirliggjandi gögn.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V.

Reykjavík 7.2.2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.